

-2-

overført		kr. II 803.-
Bankinnskudd ...	Bankkr. 238,78	
Riksinnskudd ...	" 18 167,50	" 18 406,28
Til beskatning i stat (aksjer m.v.)		" 120 725.-
<u>Formue pr. I.I.1949.....</u>		<u>Tils kr 150 234,28</u>

Etter foranstaaende opgaver er

<u>Formuestapet pr. I.I.1949</u>	<u>Kr 107.307,89</u>
--	----------------------

2. Inntekten etter selvangivelsen er:

Før inntektsåret 1944 (normalar)	kr 43545.-	(45545.-)
" " 1945 (" til 1/5)	" 21677,68	(18677,68)
" " 1946 ...	" 3000.-	(0.)
" " 1947 ...	" 3000.-	(0.)
" " 1948	" 6079,30	(554,30)

Til inntektsoppgavene bemerkes, at alle år omfatter kr 3000.-, som er den årlige inntektskatt av min bolig, og at inntektsåret 1948 desuten omfatter 5% utbytte av min aksjepost i Forgrunds Elektrometallurgiske A/S kr 2525.-, som imidlertid var tilbakeholdt av selskapet og først etter generalforsamlingen i 1949 ble utbetalt sammen med utbytte for årene 46,47 og 49 tilsammen kr 10 100.-

Trekkes de inntektsførte men ikke mottatte beløp fra inntekten blir den reelle inntekt som anført i (). Det gjenstaaende beløp for inntektsåret 1948 er kr 554,30 fra min pensjonsforsikring, som utbetales meg fra fylte 70-årsdag. Den var pålydende kr 7200.- årlig men styret tilbakekaldte de allerede innbetalte premier på min pensjonsforsikring fra fengslingen til min fylte 70-års dag, hvorved min årlige pensjon redusertes fra 7200.- til kr 5533.-

Pensjonsforsikringen for selskapets funksjonærer var av meg innført for ca. 25 år siden. Den er uten innbetaling fra funksjonærenes side. Etter invit fra forsikringsselskapet ble der i 1943 innbetalt 5 års premie på samtlige poliser mot 20% rabatt. Ved min fengsling var den på min polise innbetalte premie ikke opbrukt, og det er premien fra 11.mai 45 til min 70-års dag 25 nov.48, som ble trukket tilbake.

Et par år etter funksjonærenes forsikring fikk ogsaa arbeiderne pensjonsforsikring uten innbetaling.

3. Den faktiske formue er formuen etter selvangivelsen plus de ikke beskattede aktivaposter: innbo og den del av gjenkjøpsverdien for livspolisene, som er skattefri. Disse er i Tilsynsmannens opstilling av 25 mai 49 opført med henholdsvis kr. 25.000.- etter verditaket for innbo og kr. 6900.- for livspolisene, tils. kr. 31.900.-, som blir å addere til de ovenfor anførte tall for formue etter selvangivelsen. Dette gir:

<u>Samlet formue pr. I.I.1945....</u>	kr. 258.242,17
	plus " 31.900.-
	<u>Kr. 290.142,17</u>

Samlet formue pr. 1.1.1949,.....kr. 180,954,28
plus " 31,900.-Kr. 182,834,28hvoretter Formuestapet pr. 1.1. 1949 blir
som før.Kr. 107,307,89

4. Formuestapet pr. 1.1.1949 er imidlertid langt større enn dette tall gir uttrykk for, idet restformuen etter dekning av de i selvangivelsen nevnte gjeldsposter kun omfatter:

Aksjeposten i Porsgrunds elektrometallurgiske A/S
opført med kr. 70.700.-

Bolig, gnr 23, bnr 16, Ullernveien 22,
opført med ligningstakst " 75.000.-

Innbo, opført med verditakst " 25.000.-

Sum kr. 170.700.-

Aksjeposten er av tilsynsmannen i hans sist fremlagte formuesoppgave opført etter pari kurs med kr. 50.500.-, idet han uttaler: " at det er kanskje vanskelig å opna salg av aksjene til pari kurs, hvis det da overhodet finnes kjøpere i markedet til disse aksjer. Deres verdi vil i ikke liten grad bero på at det tidligere samarbeide med det sveitsiske selskap kan reetableres..".

Denne vurdering av min aksjepost's salgsmuligheter er for så vidt riktig, som hovedaktørene i den mot mig rettede personforfølgelse, d'herre Olav Strand og Tønnes Ellefsen har vist påtagelig interesse for å skaffe seg minoritetens aksjeposter.

Hr Strand meldte seg allerede i møte hos direktør Alf Whist som kjøper av Meteors aksjepost til lav pris. Møtet fant sted i mai 1944.

Hr Ellefsen har i brev til Tilsynsmannen for mitt bo, straks etter min fengsling medens han var beskjeftiget med å pakke mitt arkiv i kasser - som med politiets tilladelse ble fjernet og sent til Porsgrund -, meldt seg som liebhaver ved salg av min aksjepost.

I mars 1946 reiste de to herrer sammen til Genf, hvor de forhandlet hver for seg om opsjon på Meteors aksjepost. Meteor foreslo, at min aksjepost skulde være med i salget, men det avsto hr. Strand med den bemerkning, at mine aksjer ville de få i ethvert fall. I sin årskonferanse var hr. Ellefsen villig til å la opsjonen til seg omfatte også min aksjepost.

Hr. Strand fikk opsjonen for SKK men har ikke kunnet gjennomføre den.

Hr. Ellefsen har senere forsøkt seg, men noe kjøp er det ikke blitt.

De to herrer er de eneste, som meg bekjent, har personlig interesse knyttet til kjøp av minoritetens aksjeposter i PEA.

For SKK's representanter i styret i PEA gjelder det nu som under okkupasjonen å fjerne motstand mot majoritetens overgrep. Det gjorde de i 1942, da NS-lederen av kraftselskapet tiltvang seg formannsstillingen i PEA etter forslag av hr. Strand. Men noe rettskrav på sin nuværende maktstilling har de ikke.

Jeg tror man kan se bort fra salg av min aksjepost og avskrive den som verdiløs.

Når kraftkontrakten med SKK ophører i 1954 er selskapet helt prisgitt sin kraftleverandør. Da om ikke før realiserer SKK sin plan fra okkupasjonsårene om å fastsette kraftprisen således, at enhver mulighet for fortjeneste på driften er utelukket.

Avskrives aksjeposten som verdiløs på min hånd gjenstår av fellesformuen kun bolig og innbo, det vil si: hjemmet, til en verdi av kr. 100.000.- etter lignings- og verditakst.

5. Inntekter og erhvervsmuligheter.

Under avsnitt 2 er i klammer oppført mine vanlige inntekter, som de var før fengslingen i mai 1945, og hvad jeg senere har mottatt fremgår av tallene fra selvangivelsene etter fengslingen. Disse viser, at min årsinntekt ved fengslingen ble nedsett fra kr. 45.545.- til 0., og at jeg har vært uten inntekter fra 1. mai 1945 til 25. nov. 1948, da min pensjonsforsikring ga meg en årlig pensjon av kr. 5555.-. På denne hadde jeg ved utgangen av året 1948 mottatt kr. 554,30, som er den eneste inntektspost i de 3 år og 8 måneder, som ligger mellom 1. mai 1945 og 1. januar 1949.

Det er representantene for aksjemajoriteten i PEA, som tilhører SKK, som ved mine anmeldelser mot meg for påståtte ulovligheter og grovt angiveri begått under okkupasjonen fikk meg fengslet, for så å fjerne mine arkiv, avskedige meg uten lønn fra min stilling som adm. direktør fra fengslingsdagen, ta i besiddelse mitt private kontor i Oslo, redusere min pensjon, anmelde krav i mitt bo for kr. 360.000.- påført PEA som følge av min "mangelfulle ivaretagelse av selskapets interesser." Ja, så står det i anmeldelsen.

Hovedaktørene i denne personforfølgelse er som ovenfor nevnt direktør Olav Strand og direktør Fønnes Ellefsen, som fordelte rollene mellom seg slik, at hr. Strand sørget for styrebeslutninger med den aksjemajoritet, som under okkupasjonen disponeres av NS-lederen i SKK, innsatt som styreformann i PEA etter forslag av herr Strand, rettet de grundløse beskyldninger mot meg for løftebrudd, begåtte ulovligheter og grovt angiveri, medens hr. Ellefsen under skin av å varetas minoritetens interesser utførte det arbeide under okkupasjonen, som jeg ikke her skal komme nærmere inn på.

Av interesse for mine økonomiske forhold er at hr. Ellefsen besørget fjernelsen av mine arkiv, tok i besiddelse mitt private kontor og samlet fullmakter - under falske forestillinger - for minoritetens aksjeposter; for min aksjepost fra tilsynsmannen for mitt bo og fra Kåteor.

Han har benyttet disse fullmakter til sammen med anmelderne (representantene for aksjemajoriteten) å skaffe enstemmige beslutninger i PEA's styre for min avskjedigelse som adm. direktør for det selskap, som jeg hadde stiftet i 1913 og hadde ledet som adm. direktør de siste 28 år.

Avskjedigelsen var uten opsigelse og uten lønn fra fengslingsdagen. Optjent men ikke utbetalt lønn ble tilbakeholdt og nektes fremdeles utbetaling til mitt bo, fordi jeg ikke i og med en utbetaling av optjent lønn fra I. til II. mai 1945 vil erklære at jeg godkjenner en saadan utbetaling som endelig oppgjør.

- 5 -

Hr. Ellefsen ble i samme styremøte som jeg fikk min avskjed ansatt som min etterfølger og har som adm. direktør for FEA foranlediget, at min pensjon ble redusert fra kr. 7200.- til kr. 5433.-, at der ble anmeldt krav i mitt bo for kr. 380.000.- som først ble frafalt i Januar 1949. Det var anmeldt i august 1945. Og er den reneste sjikane.

Av ovenstående fremgår hvorledes mine inntektsforhold stiller seg etter fengslingen den 11 mai 1945, og fra mine fylte 70 år den 25 november 1948. Da er i 1ste periode 3 inntekt og senere en beskjedne pensjon på kr. 5433.- pr år. Jeg ser bort fra det utbytte på min aksjepost, som jeg muligens kan oppebære til 1954, da kraftleieavtalen med SKK utløper, fordi langt større beløp vil medgå til juridisk bistand under mitt forsvær mot den utplyndring, som jeg har vært og vil være utsatt for så lenge det nuværende styre i FEA er i funksjon.

Årbøddigst

sign. Alex Christiansen.

Kjærlig overbragt hilsener.
 Harald Tønnesen
 sørenskinner

Klage

til Porsgrunn forliksråd

i anledning av mortifikasjons- og erstatningssøksmål fra direktør Alexander Christiansen for ørekrenkende beskyldninger fremsatt av Skiensfjordens kommunale kraftselskap og direktør Olav Strand med tilslutning av Porsgrunn Elektrometallurgiske Aktieselskap (P.E.A.) og direktør Tønnes Ellefsen.

Klager: Alexander Christiansen, Ullernveien 22, Ullern, Oslo.

Prosesfullmektig: h.r.advokat J. Øvergaard, Pilestr. 10, "

Innklaget: 1) Skiensfjordens kommunale Kraftselskap v/ dets styreformann, Porsgrunn.

2) Direktør Olav Strand, Gjerpen, Porsgrunn.

3) Ingeniør H.E. Kjelseth, Porsgrunn.

4) Porsgrunn Elektrometallurgiske Aktieselskap v/dets styreformann, Porsgrunn.

5) Direktør Tønnes Ellefsen, Porsgrunn.

-----"-----

Saken gjelder:

Mortifikasjon av nedemnevnte ørekrenkende beskyldninger og erstatning for derved påført skade samt oppreisning for tort og smerte, jfr. straffelovens § 254.

I.

1) Den 8. mai 1945 sendte Skiensfjordens kommunale Kraftselskap følgende skrivelse til advokat Georg Lous til videre ekspedisjon til politimesteren i Oslo:

"Herved tillater vi oss å anmode Dem om på våre vegne snarest mulig å foreta det nødvendige for å utvirke beslaglegging av arkivet tilhørende PEA i PEA's kontor i Oslo og likeledes direktør Alex. Christiansens private forretningsarkiv.

Vårt selskap er innehaver av aksjemajoriteten i PEA og vi mener å ha god grunn til å frykte for at disse arkiv kan bli helt eller delvis tilintetgjort for å fjerne bevisligheter for ulovligheter, som er foregått under okkupasjonen.